

Estimats diocesans:

El proper diumenge, 4 de juny a les 19 hores, a la Catedral, serà ordenat diaca el seminarista Joshua Carrillo. Tots vosaltres el coneixeu perquè ha estat present en els actes diocesans i ha ajudat en la pastoral de les parròquies de Ntra. Sra. de Montserrat i a les de la Unitat Pastoral de la Mare de Déu del Pilar-Santa Maria Magdalena. A més, ha col·laborat molt activament en les iniciatives dels grups de joves de la nostra diòcesi.

Alguns es preguntaran què significa el diaconat a l'Església, encara que ho hem explicat en el FULL DOMINICAL unes altres dues vegades en els darrers anys, quan van ser ordenats Francisco Doménech i Luís Pérez, que ja exerceixen el seu ministeri en diferents responsabilitats pastorals. Aquesta nova explicació serà amb paraules d'en Joshua després de la conversa que vam mantenir i en la qual li vaig preguntar si podria resumir aquesta funció diaconal, que ell mateix ha sol·licitat i que l'Església li atorga, i el seu estat d'ànim actual dies abans de la celebració.

El candidat començava citant la història dels primers set diaques de l'Església primitiva, segons ens conta el llibre dels Fets dels Apòstols (6,3): "Germans, trieu d'entre vosaltres a set homes de bona fama, plens del Esperit Sant i de saviesa...". L'esglaiava poder ser com ells i haver estat escollit per l'Església per aquest servei. En aquests 6 anys de formació ha viscut un profund procés de discerniment i ha reflexionat molt sobre la seva vida, la seva fe i la seva relació amb els altres. Ha crescut en ell la necessitat de lliurar la seva persona, amb les seves qualitats i limitacions, a tota la comunitat eclesial. És un pas previ a la futura ordenació de prevere, que li serà administrada en els propers mesos. S'ha preparat amb aquesta finalitat i pot confirmar que se sent estimat per Déu i que l'ha triat per aquesta important i fonamental tasca, cosa que l'omple d'humilitat i d'alegria, se sent petit però, al mateix temps, enfortit per la gràcia de Déu i acompanyat per les pregàries de familiars i amics. Aquesta elecció de Déu ha donat un sentit nou a la seva vida, dotant-lo de plenitud, d'esperança i de confiança.

Ser diaca és ser servidor de la litúrgia, de la Paraula i de la caritat en comunió amb tota l'Església. El terme ens resulta una mica estrany perquè prové del vocabulari grec. El diaca presta el seu servei de forma radical a l'Església, a totes les altres persones que el requereixin per escoltar-lo, per atendre les seves necessitats i per orientar als altres a l'encontre amb Jesucrist; perquè, no ho oblidem mai, el diacaés una icona del Mestre, és anomenat servidor a l'estil d'allò que Ell va predicar i de com va actuar amb la gent que li demanava el seu auxili; és també un testimoni de la fe, com sant Esteve, és un custodi dels tresors (els pobres) de l'Església com sant Llorenç. És aquell que per la seva entrega i sacrifici mostra el rostre misericordiós de Déu al món i recorda a tothom que l'Església està sempre al servei de tots, especialment dels més pobres i fràgils de la història passada i de l'actualitat plena de desigualtats i descartats.

Acabo amb unes frases literals del propi Joshua que m'ha deixat escrites per a tots vosaltres: "Per a mi aquesta vocació és exigent i bella al mateix temps. Exigeix una vida d'entrega i de servei, una vida marcada per l'oració i la caritat. Però és també una vocació que, enriquida pel do de l'Esperit Sant, és font d'alegria i de plenitud. En la meva formació per ser prevere, aquest moment és molt especial, al revifar en mi la força de l'Esperit per respondre lliurement i conscient a la crida de Déu". Insistia molt en que comptava amb les pregàries de tots nosaltres que som la seva família propera, perquè els seus pares i el seu entorn mexicà no estaran presents a la celebració, encara que units en l'oració en tot moment.

Amb la meva benedicció i afecte

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.

Queridos diocesanos:

El próximo domingo, 4 de junio a las 19 horas, en la Catedral, será ordenado diácono el seminarista Joshua Carrillo. Todos vosotros lo conocéis porque ha estado presente en los actos diocesanos y ha ayudado en la pastoral de las parroquias de Ntra. Sra. de Montserrat y en las de la Unidad Pastoral de la Virgen del Pilar-Santa María Magdalena. Además ha colaborado muy activamente en las iniciativas de los grupos de jóvenes de nuestra diócesis.

Algunos se preguntarán qué significa el diaconado en la Iglesia aunque lo hemos explicado en el FULL DOMINICAL otras dos veces en los últimos años cuando fueron ordenados Francisco Doménech y Luís Pérez y ya ejercen su ministerio en distintas responsabilidades pastorales. Esta nueva explicación será con palabras de Joshua tras la conversación que hemos mantenido y en la que le pregunté si podría resumir esta función diaconal, que él mismo ha solicitado y que la Iglesia le otorga, y su actual estado de ánimo días antes de la celebración.

Empezaba citando el candidato la historia de los primeros siete diáconos de la Iglesia primitiva según nos cuenta el libro de los Hechos de los Apóstoles (6,3): “Hermanos, escoged de entre vosotros a siete hombres de buena fama, llenos del Espíritu Santo y de sabiduría...” Le sobrecogía poder ser como ellos y haber sido escogido por la Iglesia para este servicio. En estos 6 años de formación ha vivido un profundo proceso de discernimiento y ha reflexionado mucho sobre su vida, su fe y su relación con los demás. Ha crecido en él la necesidad de entregar su persona, con sus cualidades y limitaciones, a toda la comunidad eclesial. Es un paso previo a la futura ordenación de presbítero que le será administrada en los próximos meses. Para ello se ha preparado y puede confirmar que se siente querido por Dios y que lo ha elegido para esta importante y fundamental tarea, lo cual le llena de humildad y de alegría, se siente pequeño pero, al mismo tiempo, fortalecido por la gracia de Dios y acompañado por las oraciones de familiares y amigos. Esta elección de Dios le ha dado un sentido nuevo a su vida dotándole de plenitud de esperanza y confianza.

Ser diácono es ser servidor de la liturgia, de la Palabra y de la caridad en comunión con toda la Iglesia. El término nos resulta un tanto extraño porque viene del vocabulario griego. El diácono presta su servicio de forma radical a la Iglesia, a todas las demás personas que lo requieran para escucharlas, para atender sus necesidades y para orientar a los otros al encuentro con Jesucristo; porque, no lo olvidemos nunca, el diácono es un icono del Maestro, es llamado servidor al estilo de lo que Él predicó y actuó con las gentes que le pedían su auxilio; es también un testigo de la fe como san Esteban, es un custodio de los tesoros (los pobres) de la Iglesia como san Lorenzo. Es aquél que por su entrega y sacrificio muestra el rostro misericordioso de Dios al mundo y recuerda a todos que la Iglesia está siempre al servicio de todos, especialmente de los más pobres y frágiles de la historia pasada y de la actualidad llena de desigualdades y descartes.

Termino con unas frases literales del mismo Joshua que me ha dejado escritas para todos vosotros. “Para mí esta vocación es exigente y hermosa a la vez. Exige una vida de entrega y de servicio, una vida marcada por la oración y la caridad. Pero es también una vocación que, enriquecida por el don del Espíritu Santo, es fuente de alegría y de plenitud. En mi formación hacia el presbiterado, este momento es muy especial al reavivar en mí la fuerza del Espíritu para responder libre y conscientemente a la llamada de Dios”. Insistía mucho en que contaba con las oraciones de todos nosotros que somos su familia cercana porque sus padres y su entorno mejicano no estarán presentes en la celebración aunque unidos en la oración en todo momento.

Con mi bendición y afecto

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.